

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **R. Z.**, zast. Mgr. Tomášem Cimbotou, advokátem se sídlem Horní náměstí 365/7, Olomouc, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Ant. Čermáka 1057/2a, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 29. 9. 2020, č. j. O-523421/D20055301/2020/ÚPV, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **B. J.**, zast. Ing. Petrem Soukupem, patentovým zástupcem se sídlem tř. Svobody 43/39, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 5. 2021, č. j. 18 A 85/2020 - 106,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Předseda žalovaného rozhodnutím uvedeným v záhlaví zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí ze dne 11. 5. 2020, č. j. O-523421/D18047404/2018/ÚPV, kterým vyhověl námitkám podaným osobou zúčastněnou na řízení (dále též „OZNŘ“) dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění účinném do 31. 12. 2018 (dále jen „zákon o ochranných známkách“), proti zápisu obrazového označení v provedení

přihlášeného dne 25. 6. 2015 pod sp. zn. O-523421 z důvodu podobnosti s ochrannou známkou zapsanou pro OZNR pod č. 352686 v provedení

Náměšťské pivo

a žalobcem podanou přihlášku zamítl.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí předsedy žalovaného žalobu, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví. Podstatou sporu bylo posouzení naplnění důvodu relativní zápisné nezpůsobilosti napadeného označení dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, ve znění do 31. 12. 2018 [nyní dle § 7 odst. 1 písm. b) téhož zákona]. Dle rozhodovací praxe Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) v případě, kdy je označení zčásti nebo zcela obsaženo v jiném označení, musí být před samotným konstatováním podobnosti či odlišnosti známek zjištěno, zda je tato společná složka vůči ostatním složkám označení dominantní. Městský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že slovní prvky „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“/„Náměšťské pivo“ obsažené v napadeném označení a v ochranné známce OZNR tvoří jejich dominantní prvek. Ohledně celkového dojmu, který napadené označení vyvolává v paměti relevantní veřejnosti, není pochyb, že s ohledem na jeho charakter, pozici, velikost, rozměry, graficky zvýrazněné provedení a vztah k dalším prvkům označení je třeba za dominantní považovat slovní prvek „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“. Dle rozsudku Tribunálu ze dne 23. 10. 2002, ve věci T-104/01, *Petit Liberto (Fifties)*, je-li označení složeno ze slovních a obrazových prvků, je třeba slovním prvkům až na výjimky přiznat větší rozlišovací způsobilost, jelikož průměrný spotřebitel spíše odkáže na dotčený výrobek uvedením názvu než popisem obrazového prvku. Slovní prvek „Náměšťské pivo“ je dominantním prvkem i u namítané ochranné známky.

[3] Žalovaný správně konstatoval, že ačkoliv jsou slovní prvky obou označení ve vztahu k části porovnávaných výrobků prvky popisnými s nízkou rozlišovací způsobilostí, s ohledem na jejich umístění a velikost se jedná o prvky dominantní, které poutají pozornost spotřebitele, a zůstanou tak uchovány v jeho paměti. S ohledem na závěry vyslovené v rozhodnutí SDEU ze dne 12. 6. 2007, ve věci C-334/05, *OHIM v Shaker*, není bez dalšího možné dojít k závěru o absenci vizuální podobnosti dotčených označení. Slovní prvek lze v daném případě považovat za dominantní nejen se zřetelem k jeho charakteru, ale i k jeho pozici, velikosti, rozměrům, graficky zvýrazněnému provedení a vztahu k dalším prvkům. Tento závěr není v rozporu se závěry, které žalobce dovozuje z rozhodovací praxe žalovaného, resp. z posouzení rozlišovací způsobilosti prvku „Náměšťské pivo“ v řízení o přihlášce slovní ochranné známky O-52123. Z napadeného rozhodnutí neplyne, že by byla dominantnímu prvků přiznávána inherentní rozlišovací způsobilost.

[4] Městský soud shledal nedůvodnou námitku ohledně role barevného znaku městyse Náměšť na Hané coby dalšího klíčového prvku kolidujících označení. Obě označení totiž spojuje i motiv, tedy určité klíčové prvky porovnávaných označení, které jsou při jejich celkovém posuzování výrazem jejich charakteristických vlastností. Jde konkrétně o označení piva pocházejícího z Náměště na Hané a grafický prvek erbu, v němž je shodně uveden znak městyse. Známkový motiv kolidujících označení je zásadním způsobem ovlivněný obdobně ztvárněným podkladovým tvarem erbu či štítu, ve kterém je u obou označení vyobrazen graficky velmi podobně provedený šachový erbový znak městyse. Rozdíly v jeho provedení nedosahují takové intenzity, aby činily nesprávným závěr žalovaného. Ten správně uvedl, že napadené označení je přihlašováno jako černobílé, což znamená, že jeho případná ochrana by se vztahovala

pokračování

i na barevné provedení znaku a znak městyse v namítané ochranné známce není natolik malý, aby byl fakticky nepostřehnutelný či obtížně vnímatelný.

[5] Ani žalobcem popisované okolnosti týkající se tvrzených rozdílů ve vyobrazení erbu nevedou k důvodnosti námítky brojící proti významu obrazových polí. Doprovodný grafický prvek namítané ochranné známky vyvolává dojem erbu a v tom směru je podobný obrazovému poli obsaženému v napadeném označení. Spotřebitel jednoznačně rozpozná motiv erbového štítu, který bude nezanedbatelným způsobem spolupůsobit při tvorbě dojmu z označení. Žalovaný shodně jako ve věci projednané městským soudem v rozsudku ze dne 9. 9. 2020, č. j. 9 A 42/2019 - 121, nestavěl své závěry výhradně na klíčové roli vyobrazení erbu městyse či podobnosti v erbovém štítu, ale na tuto podobnost poukazoval v rámci závěrů týkajících se určení vedoucího známkového motivu.

[6] Co se týče vizuálního hlediska podobnosti kolidujících označení, klíčová je jejich shoda v dominantních slovních prvcích. Nižší rozlišitelnost slovního prvku nemůže bez dalšího vést k závěru o absenci vizuální podobnosti kolidujících označení. Žalovaný se obdobně jako ve věci řešené v rozsudku č. j. 9 A 42/2019 - 121 řádně zabýval dalšími prvky namítané ochranné známky a přezkoumatelným způsobem vysvětlil, z jakého důvodu nebyly tyto prvky způsobitelné změnit závěr o podobnosti kolidujících označení. Není proto pravdou, že by žalovaný od dalších prvků odhlédl. V případě žalobcova označení nelze mít za to, že by se průměrný spotřebitel zaměřil na doprovodné prvky, případně že by namítané označení vnímal především „seshora dolů“, jelikož tento předpoklad se neuplatní na doprovodné grafické prvky kombinovaného označení s dominantním a graficky zvýrazněným provedeným slovním prvkem, na který se spotřebitel zaměří při vizuálním vnímání.

[7] Městský soud neshledal důvodnou ani námítku ohledně posouzení fonetické podobnosti. Žalovaný uvedl, že spotřebitel nebude vyslovovat všechny slovní prvky obsažené v daných označeních a nepřistoupí ani k zdoluhavému popisu jejich výtvarného zpracování. Zcela tak ozřejmil důvody, pro které dospěl k závěru, že se průměrný spotřebitel bude soustředit na dominantní slovní prvek a jeho fonetický vjem. Není pochyb, že průměrný spotřebitel bude dominantní slovní prvky vyslovovat, jak se píše, a tedy zcela shodně. Zásadní skutečností je, že jediný foneticky vnímatelný prvek napadeného označení je zcela shodný s dominantním slovním prvkem namítané ochranné známky. Ačkoliv nelze kolidující označení považovat za foneticky shodná kvůli dalším slovním prvkům namítané ochranné známky, kvůli existenci těchto prvků je třeba kolidující označení považovat za foneticky podobná ve střední až vyšší míře. Jelikož žalobcem navržené důkazy nebyly způsobitelné na vyslovených závěrech cokoliv změnit, městský soud je neprovedl. Pokud žalobce upozorňoval na to, že slovní prvek je neurčitým místopisným označením doplněným o druhové označení výrobku, pak ani při posouzení fonetické podobnosti nelze odhlédnout od shody v prvku sice méně rozlišitelném, avšak dominujícím.

[8] Městský soud nevyhověl ani námítce brojící proti závěru o sémantické podobnosti označení. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí dospěl k závěru, že slovní spojení v obecné rovině charakterizuje nízkoalkoholický nápoj pocházející z Náměště na Hané. Sémantická sdělení zprostředkovaná dalšími prvky nejsou zásadní, jelikož pro své druhořadé postavení uniknou pozornosti běžného spotřebitele. Předseda žalovaného nepochybil, pokud v reakci na obecnou námítku vznesenou v rozkladu, že sémantické hledisko mělo být posouzeno dle metodiky sémantického hodnocení, předeslal, že z námítky není patrná podstata údajné vadnosti provedeného posouzení. Obě označení shodně odkazují na pivo z Náměště na Hané, a to i obrazovým ztvárněním, a ani další elementy v doprovodném grafickém prvku namítané ochranné známky nnesvědčí pro závěr, že by se označení významově odlišovala.

[9] Městský soud se dále vypořádal s námitkou ohledně relevantního okruhu spotřebitelské veřejnosti. Žalobce namítal, že průměrný spotřebitel piva a pivních produktů se bude orientovat podle značky, názvu piva či jména pivovaru a bude dostatečně pozorný. Dle žalovaného bude relevantní spotřebitelská veřejnost se zřetelem na vymezení dotčených výrobků a služeb zahrnovat jak spotřebitele, jejichž informovanost a míra pozornosti bude běžná a průměrná, tak i spotřebitele, jejichž informovanost bude větší. Dle rozhodnutí Tribunálu ze dne 20. 11. 2017, ve věci T-403/16, *Stada Arzneimittel*, není nezbytné shledat, že pravděpodobnost záměny existuje pro celou relevantní veřejnost. Pro vyhovění námitkám podaným proti přihlášce ochranné známky postačí, je-li shledána pravděpodobnost záměny ve vztahu k nikoli zanedbatelné části relevantní veřejnosti. Za její nikoli zanedbatelnou část je třeba považovat širokou laickou spotřebitelskou veřejnost, pro niž je pivo běžným spotřebním zbožím. Průměrný spotřebitel se proto při výběru piva jakožto nápoje běžné spotřeby nebude soustředit na jeho značku s takovou intenzitou, jako je tomu u léků či luxusních výrobků. Průměrný spotřebitel pivo zpravidla nakupuje na základě zběžného pohledu v obchodu nebo slovní objednávky v restauraci, tedy v situacích, kdy většinou nebude mít možnost přímého srovnání porovnávaných značek, a bude tak odkázán na nedokonalý obraz označení ve své paměti. Městský soud proto nepovažoval za relevantní poukaz na množství značek piva na českém trhu, a proto ani neprovedl k tomu navržené důkazy.

[10] Nepřisvědčil ani námitce zpochybňující závěr o celkovém hodnocení pravděpodobnosti záměny. Celkový dojem vyvolaný v paměti relevantní veřejnosti je v případě obou kolidujících označení především ovlivněn jejich výrazně dominantními slovními prvky společně se známkovým motivem vyobrazeným v podobě erbu. Slovní prvky ovládají celkový dojem porovnávaných označení. Napadené označení tak vyvolává nebezpečí asociace s namítanou ochrannou známkou a tedy i nebezpečí záměny, jelikož v důsledku podobnosti označení a podobnosti výrobků a služeb a shodného okruhu relevantní spotřebitelské veřejnosti hrozí, že spotřebitel mylně spojí produkt žalobce s produktem OZNŘ. Žalobce odkazoval na případy, které nebyly blízké posuzované věci. S výjimkou rozsudku rozšířeného senátu ze dne 11. 10. 2016, č. j. 2 As 96/2015 - 59, č. 3510/2017 Sb. NSS, se omezil na pouhé označení rozhodnutí, případně na prostou citaci jejich závěrů. Neidentifikoval tak konkrétní okolnosti, pro které považoval závěry jím uvedených rozhodnutí za relevantní pro posuzovanou věc. Pokud jde o situaci projednávanou v rozsudku č. j. 2 As 96/2015 - 59, na rozdíl od tehdejší věci se kolidující označení shodují nejen v dominantním slovním prvku, ale i v celkovém motivu.

[11] Městský soud se neztotožnil s tvrzením, že předseda žalovaného zatížil napadené rozhodnutí vadou, jelikož nepřihlédl k rozhodnutím, která žalobce uváděl na podporu své argumentace. Ve vztahu k odkazovaným rozhodnutím se omezil na relativně stručnou poznámku, že při vydání napadeného rozhodnutí postupoval v souladu s jiným rozhodnutím, jež bylo vydáno na obdobném skutkovém a právním základě, a žalobce je neúspěšně napadl před městským soudem v řízení pod sp. zn. 9 A 42/2019. Uvedenými poukazy zřejmě zamýšlel podpořit své námitky ohledně posouzení dominance a inherentní rozlišovací způsobilosti prvků kolidujících označení. Těmito otázkami se ale předseda žalovaného podrobně zabýval a náležitě vysvětlil, proč i přes nižší rozlišovací způsobilost shodného dominantního slovního prvku dospěl k závěru o podobnosti kolidujících označení. Napadené rozhodnutí tak nezaložil na závěru, který by se odchyloval od jeho dosavadní rozhodovací praxe.

[12] Městský soud dále korigoval postoj žalovaného v jeho vyjádření k žalobě k argumentaci metodikami Úřadu EU pro duševní vlastnictví (dále jen „EUIPO“). Dané metodiky nelze přehlížet, jelikož zákon o ochranných známkách je nutné vykládat v souladu se smyslem a účelem unijní směrnice. Je proto nutné z metodik EUIPO vycházet jako ze specifického pramene známkového práva. Žalobce však v žalobě nijak nespécifikoval a městský soud nezjistil, v jakém konkrétním ohledu měl žalovaný postupovat v rozporu s těmito metodikami.

pokračování

[13] Žalobce namítal, že k datu podání přihlášky napadeného označení měl zajištěn souhlas městyse s užitím jeho znaku na rozdíl od OZNŘ, která k datu podání své přihlášky souhlas neměla a získala jej až dodatečně v reakci na výměr žalovaného. V řízení o námitkách dle nynějšího § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách nejsou zmíněné skutkové okolnosti relevantní. Byly by relevantní v případě řízení o návrhu na neplatnost namítané ochranné známky opírající se o § 4 písm. j) uvedeného zákona, který mohl žalobce podat a spolu s ním navrhnout přerušení řízení o námitkách. Jelikož tak neučinil, lze uzavřít, že v dané věci byl rozhodný stav vyplývající z rejstříku ochranných známek, v němž byla namítaná ochranná známka zapsána s dřívějším právem přednosti. Městský soud proto neprovedl dokazování ohledně okolností týkajících se získání souhlasu městyse s užíváním jeho znaku.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[14] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[15] Závěr o naplnění relativní zápisné nezpůsobilosti označení stěžovatele ve světle námitek OZNŘ vyžaduje kumulativní naplnění dvou zákonem stanovených podmínek, a to shodnost nebo podobnost přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou a shodnost nebo podobnost výrobků či služeb, k nimž se přihlašované označení a namítaná ochranná známka vztahují. V daném případě nebyla naplněna první podmínka. Při vizuálním, fonetickém a sémantickém porovnání obou označení nelze dospět k závěru, že jsou zaměnitelná. V porovnávaných označeních jsou pouze dva podobné prvky, a to shodný slovní prvek „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“/“Náměšťské pivo“ a podobný znak městyse Náměšť na Hané. Slovní prvek je u namítané ochranné známky vyveden černým písmem a je umístěn pod fantazijním znakem ve tvaru písmene „J“. Shodný slovní prvek, který je umístěn v horní části štítu, jenž je základem firemního erbu stěžovatele, je u přihlašovaného označení vyveden světlými velkými tiskacími písmeny. Jak grafické provedení těchto slovních prvků, tak jejich umístění je u obou posuzovaných označení odlišné. Co se týče znaku městyse, ten není v přihlašovaném označení vyobrazen ve své oficiální podobě. Oba podobné prvky jsou prvky s minimální rozlišovací způsobilostí, a to bez ohledu na to, jak jsou velikostně ztvárněny. Každý výrobce piva z obce nesoucí ve jménu slovo „Náměšť“ může označovat své pivo jako náměšťské. Informace, které spotřebitel z těchto dvou prvků porovnávaných označení získá, mají zcela obecnou povahu a sdělují pouze to, že jde o pivo vztahující se k obci Náměšť na Hané. Pokud městský soud dovozuje, že slovní spojení „Náměšťské pivo“ je třeba považovat za dominantní nejen se zřetelem k charakteru, ale i k jeho pozici, velikosti, rozměrům, graficky zvýrazněnému provedení a vztahu k dalším prvkům, pak stěžovatel považuje za zvláštní, kolik různých charakteristik „dominance“ lze u tohoto prvku shledat.

[16] Pokud jde o charakter slovního prvku, nelze hovořit o dominanci, ale o tom, zda je popisný, zda je fantazijní, a jakou tedy má míru rozlišovací způsobilosti. V posuzovaném případě jde z hlediska charakteru slovního prvku o prvek popisný s minimální rozlišovací způsobilostí. I žalovaný tento slovní prvek z hlediska jeho charakteru shledal zápisně nezpůsobilým jako slovní ochrannou známku pro třídu výrobků a služeb 32. Pokud městský soud tomuto slovnímu prvku přisuzuje dominanci z důvodu „velikosti“ a „rozměru“, pak opomíjí, že jde o různé označení téhož. Osoba zúčastněná na řízení tento prvek ve své ochranné známce prezentuje zvětšeným písmem, což vytváří poněkud větší vizuální dominanci k fantazijnímu znaku ve tvaru písmene „J“ a prvkům ve znaku „J“ umístěným. Pozice slovního prvku a závěr, že stojí vně ostatních prvků, je obdobné vyjádření téhož. Stěžovatel nesouhlasí ani se závěrem, že tento prvek je ztvárněn v graficky zvýrazněném provedení. Naopak jde o běžný typ písma

černé barvy. Nesouhlasí ani s tím, že ostatní prvky ochranné známky jsou pouze doprovodné. Městský soud se opomněl vypořádat s opakovaně vzneseným argumentem, že u slovního prvku nejde o slovní spojení příznačné pro OZNR, ale o slovní spojení označující místopisný údaj a výrobek. Žalovaný i městský soud tak při posuzování dominance u tohoto slovního prvku postupovali v rozporu s judikaturou, metodikou EUIPO i v rozporu se Společným prohlášením o společné praxi týkající se rozlišovací způsobilosti kombinované ochranné známky obsahující popisné/nedistinktivní slovní prvky.

[17] Obě označení mají dostatek jiných odlišujících prvků, které vedou k závěru o jejich vizuální odlišnosti. Při běžném porovnání základů obou logotypů je zřejmé, že inspiračním zdrojem pro stěžovatele byl heraldický štít ve smyslu vymezení štítů heraldickými pravidly, kdežto u OZNR jde o graficky ztvárněné písmeno „J“. Španělský štít, který použil, je opatřen na okrajích trojím čárovým lemováním, v horní části štítu je zobrazen výstupek, dále obsahuje dva obilné klasy umístěné v pravé a levé dolní části štítu a uprostřed v dolní části štítu tři chmelové šišky, z nichž vycházejí obilné klasy. V graficky ztvárněném písmenu „J“, které tvoří základ ochranné známky OZNR, je naopak patrná řada prvků, které mohou upoutat pozornost spotřebitele, a to samotné graficky ztvárněné písmeno „J“, které svou barvou připomíná barvu piva, lemování na vnějším okraji zelenou barvou a spojení písmene „J“ a slova „JADRNÍČEK“. V horní části písmene „J“ se nachází oblouková linka, nad níž je umístěno slovo pivovar a pod ní číslice „2014“. Písmeno „J“ je v polovině rozděleno stuhou zelené barvy, kterou přetíná uvnitř umístěný fantazijní slovní prvek „JADRNÍČEK“, který odkazuje na to, že jde o pivovar Jadrníček. V dolní části písmene „J“ je umístěn barevný znak městyse v jeho oficiální podobě, pod známkou městyse jsou umístěna slova „Náměšť na Hané“. Celé grafické ztvárnění fantazijního znaku a jeho jednotlivých prvků ve spotřebiteli zanechá individuální paměťovou stopu.

[18] Co se týče fonetického posuzování, městský soud nesprávně upozadil další fonetické prvky, které se vyskytují v ochranné známce OZNR. V rámci posuzování fonetické podobnosti mají být u namítané ochranné známky posuzována všechna slova a slovní spojení, která lze vyslovit. Městský soud si však vybral pouze některá z nich.

[19] I v případě sémantického posouzení se městský soud soustředil pouze na hodnocení údajného dominantního slovního prvku. Zcela tak pomínil tvrzení obsažená v žalobě ohledně celkového významu obou označení. Označení stěžovatele významově odkazuje na označení tradiční, historické, se záměrem přihlásit se k letité tradici pivovarnictví. Namítaná ochranná známka využívá jako základ logotypu graficky ztvárněné písmeno „J“, je vyvedena v zářivých barvách, využívá modernějšího fontu písma a odkazuje explicitně na rok 2014. To vyvolává dojem, že reprezentuje výrobky a služby mladšího a progresivnějšího výrobce. Tyto významové rozdíly postřehne každý průměrný spotřebitel.

[20] Nesprávný je i závěr ohledně relevantního okruhu spotřebitelské veřejnosti. Pivo je sice nápojem běžné spotřeby, z toho však nplyne, že spotřebiteli *de facto* nezáleží na tom, jakou značku pije. Paměťovou stopu pro jeho orientaci mu neposkytuje slovní spojení „Náměšťské pivo“, jelikož dané označení není příznačné pro žádný konkrétní subjekt. Každý pivovarník či prodejce z obce nebo regionu nesoucí název Náměšť může takto označovat své pivo.

[21] Stěžovatel v žalobě dostatečně uvedl konkrétní okolnosti, které mají odůvodnit užití závěrů obsažených v jím citovaných rozhodnutích. Poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 Afs 65/2013 - 79, dle kterého pokud v žalobě argumentoval konkrétní judikaturou SDEU, bylo povinností městského soudu se s ní vypořádat. Závěry z rozsudku rozšířeného senátu č. j. 2 As 96/2015 - 59 jsou aplikovatelné i na porovnávaná označení, jelikož se též jednalo o dvě označení s velmi podobným popisným prvkem vyvedeným

pokračování

v graficky větším stylu, podobným grafickým prvkem, a přesto nebylo vzhledem k celkovému dojmu obou porovnávaných označení shledáno nebezpečí záměny. Projednávaný případ měl být v rámci udržení kontinuity rozhodnut stejným způsobem. V rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j. 9 A 259/2014 - 86, městský soud uvedl, že tři samostatná slova tvořící slovní prvek jsou popisná ve spojení se službami, pro které bylo přihlašované označení zapsáno jako ochranná známka. Nyní však tvrdí, že pro dané třídy jsou zcela popisné slovní prvky dominantním prvkem. Podobnost s rozsudkem Tribunálu ze dne 22. 6. 2010 ve věci *T-490/08, CM Capital Markets Holding, SA*, spatřuje zejména v okruhu relevantní spotřebitelské veřejnosti, která za určitých okolností způsobí, že podobnost dvou označení nezaloží důvod relativní nezpůsobilosti zápisu jednoho z nich. K metodickým pokynům EUIPO sám žalovaný v řízení pod sp. zn. 9 A 42/2019 uvedl, že se jimi v rozkladovém rozhodnutí neřídil, jelikož nemusel. Je tedy zjevné, že k metodice EUIPO při posuzování pravděpodobnosti záměny dvou označení nijak nepřihlédl ani v daném případě. Městský soud shodně se žalovaným nesprávně posoudil obě porovnávaná označení z pohledu pravděpodobnosti jejich záměny a navíc neprovedl všechny stěžovatelem navržené důkazy.

[22] Žalovaný ani městský soud se řádně nevyřádali s tím, že OZNR k datu práva přednosti přihlášky neměla souhlas s užitím znaku obce, který získala až o několik měsíců později, a to v reakci na výměr žalovaného. Stěžovatel upozorňuje na známkový spis O-521523, který obsahuje souhlas obce datovaný v prosinci 2015. Absence písemného souhlasu s užitím znaků vymezených v § 4 písm. i) a písm. j) zákona o ochranných známkách k datu podání přihlášky nepředstavuje takovou překážku, která by sama o sobě posouvala datum priority. Položil proto již městskému soudu otázku, zda jen v námitkovém řízení dle § 7 písm. b) zákona o ochranných známkách lze v případě střetu dvou označení, z nichž prvé získalo písemný souhlas s užitím znaku obce od počátku a druhé starší označení písemný souhlas nemělo k datu zveřejnění prvního označení, v rámci posuzování podobnosti a zaměnitelnosti obou označení vůbec nepřihlížet ke znaku obce u staršího označení a obě označení posuzovat tak, že u prvního se tento prvek vyskytuje a u druhého nikoliv. Nelze přehlížet, že OZNR postupovala v rozporu se zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, jakož i proti obecnímu předpisu upravujícímu použití znaku obce.

[23] Žalovaný ani OZNR se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[24] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[25] Kasační stížnost není důvodná.

[26] Vzhledem k tomu, že stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti také důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., zabýval se NSS nejprve tímto důvodem. Bylo by předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, bylo-li by napadené rozhodnutí městského soudu skutečně nepřezkoumatelné či založené na jiné vadě řízení s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje na judikaturu ohledně posouzení toho, jaké vady naplňují tento kasační důvod (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS). Napadený rozsudek nelze považovat za nepřezkoumatelný. Městský soud se řádně vypořádal s žalobními námitkami a podrobně vysvětlil, z jakého důvodu se ztotožnil se závěry napadeného rozhodnutí, a své závěry založil

na judikatuře NSS a SDEU. Pouhý nesouhlas stěžovatele s jeho závěry nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozsudku pro jeho údajnou nepřezkoumatelnost.

a) Posouzení dominantního prvku kolidujících označení

[27] Dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, ve znění účinném do 31. 12. 2018, se přihlašované označení nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, *pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti.*

[28] Stěžovatel v první řadě rozporuje, že by dominantním prvkem u přihlašovaného označení a namítané ochranné známky OZNR byl slovní prvek „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“/„Náměšťské pivo“. Dle rozsudku NSS ze dne 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015 - 58, č. 3556/2017 Sb. NSS, není vyloučené, aby celkovému dojmu, který ochranná známka vyvolává v relevantní veřejnosti, dominovala jedna nebo více jejích složek. Platí, že „[i]dentifikace dominantního prvku je určena zejména jeho pozicí, velikostí a rozměry v rámci označení nebo použitím barev, pokud mohou ovlivnit vizuální vnímání spotřebitele.“ Dle rozsudku Tribunálu ze dne 14. 7. 2005, ve věci T-312/03, *SELENIUM*, v případě, že je kombinovaná ochranná známka složena ze slovních a obrazových prvků, slovní prvky jsou v zásadě považovány za dominantní, jelikož průměrný spotřebitel snadněji odkáže na dotčený výrobek uvedením názvu ochranné známky než popisem jejího obrazového prvku. Právě slovní spojení je též prvkem, který si spotřebitel při vnímání kolidujících označení vybaví jako první. Stěžovatel namítá, že slovní prvek „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“/„Náměšťské pivo“ má nízkou rozlišovací způsobilost. Dle rozsudku Tribunálu ze dne 10. 3. 2021 ve věci T-693/19, *Kerry Luxembourg Sàrl*, vzhledem k nízké nebo dokonce velmi nízké rozlišovací způsobilosti nejsou popisné prvky ochranné známky veřejností obecně považovány za dominantní v celkovém dojmu, který tato ochranná známka vyvolává, ledaže by zejména z důvodu jejich postavení nebo velikosti na spotřebitele pravděpodobně zapůsobily a ten si je poté zapamatoval. To však neznamená, že popisné prvky ochranné známky jsou nutně zanedbatelné v celkovém dojmu, který tato ochranná známka vyvolává. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že ačkoliv je slovní spojení „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“/„Náměšťské pivo“ ve vztahu k chráněným výrobkům skutečně prvkem popisným s nízkou rozlišovací způsobilostí, právě s ohledem na jeho umístění, velikost a vztah k ostatním prvkům označení ho lze v souladu s požadavky uvedenými v rozsudku Tribunálu ve věci T-693/19 považovat za prvek dominantní, který primárně působí na pozornost běžného spotřebitele. Dle rozsudku Tribunálu ze dne 13. 6. 2006, ve věci T-153/03, *Peau de vache*, skutečnost, zda prvek ochranné známky má nebo nemá rozlišovací způsobilost, není relevantní pro posouzení jeho dominantního charakteru.

[29] Společné prohlášení o společné praxi týkající se rozlišovací způsobilosti kombinované ochranné známky obsahující popisné/nedistinktivní slovní prvky ze dne 2. 10. 2015, vydané v rámci Evropské platformy pro ochranné známky a průmyslové vzory, na které stěžovatel odkazuje, se vyjadřuje k podmínkám, za jakých může být ochranná známka obsahující popisný slovní prvek považována za ochrannou známku s rozlišovací způsobilostí. Jedná se například o situaci, kdy se k popisnému slovnímu prvku přidá obrazový prvek, jenž má rozlišovací způsobilost. Z tohoto důvodu mohl žalovaný v projednávaném případě na rozdíl od řízení sp.zn. O-521523, kde byla posuzována ochranná známka obsahující pouze slovní prvek „Náměšťské pivo“, přiznat kolidujícím označením zápisnou způsobilost.

[30] Dle judikatury SDEU průměrný spotřebitel obvykle vnímá ochrannou známku jako celek, nevzpomene si na všechny její detaily, ale na její výraznější a dominantní prvky (viz rozsudek

pokračování

SDEU ze dne 11. 11. 1997, ve věci C-251/95, *SABEL v Puma, Rudolf Dassler Sport*). Posouzení podobnosti mezi dvěma ochrannými známkami se však nemůže omezit na to, že se zohlední pouze jedna složka kombinované ochranné známky a srovná se s jinou ochrannou známkou. Je třeba naopak provést srovnání, při kterém budou kolidující označení posuzována každé jako celek, což nevylučuje, že celkovému dojmu, který ochranná známka vyvolává v paměti relevantní veřejnosti, může za určitých okolností dominovat jedna nebo více jejích složek. Posouzení podobnosti pouze na základě dominantního prvku je možné pouze v případě, že všechny ostatní složky ochranné známky jsou zanedbatelné (srov. rozsudek SDEU ze dne 20. 9. 2007, ve věci C-193/06, *Nestlé*). Žalovaný a městský soud si však nevystačili pouze s posouzením slovního prvku a dospěli k závěru, že i v grafickém prvku označení stěžovatele lze shledat podobnost s grafickým prvkem ochranné známky OZNŘ. Oba obrazové prvky tvoří podklad ve tvaru erbu (v případě ochranné známky OZNŘ je podklad tvořen písmenem „J“, avšak tvaru erbu se výrazně podobá), v němž se nachází znak městyse Náměšť na Hané. Pro průměrného spotřebitele není podstatné, že znak městyse se na označení stěžovatele nevyskytuje v oficiální podobě, jelikož od něj nelze očekávat podrobnou znalost tohoto znaku. Podstatné je, že se na obou kolidujících označení vyskytují navzájem podobné prvky odkazující na velmi podobné ztvárnění znaku obce. Slovní prvky „JADRNÍČEK“, „2014“, „pivovar“ a „Náměšť na Hané“ v ochranné známce OZNŘ nejsou natolik výrazné, aby si je průměrný spotřebitel vybavil jako první nebo si je uchoval v paměti a na základě nich rozlišoval ochrannou známku OZNŘ a označení stěžovatele. Nejvyšší správní soud proto neshledal důvodnou námitku ohledně nesprávného posouzení dominantního prvku kolidujících označení.

b) Vizualní, fonetické a sémantické posouzení podobnosti kolidujících označení

[31] Stěžovatel namítá, že u kolidujících označení nebyla naplněna podmínka podobnosti a že při jejich vizuálním, fonetickém a sémantickém porovnání nelze dospět k závěru, že jsou zaměnitelná. Dle judikatury SDEU musí být globální posouzení nebezpečí záměny, co se týče vizuální, fonetické nebo pojmové podobnosti dotčených označení, založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí s přihlédnutím zejména k jejich rozlišujícím a dominantním prvkům (viz rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. 10. 2003, ve věci T-292/01, *Phillips-Van Heusen*).

[32] Co se týče vizuálního hlediska, NSS sdílí názor, že dominantním prvkem u obou kolidujících označení je slovní prvek „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“/„Náměšťské pivo“, jelikož se jedná o prvek, který spotřebitele zaujme při pohledu na kolidující označení jako první a který si nejlépe uchová v paměti. Základ obrazového prvku je u ochranné známky OZNŘ tvořen grafickým ztvárněním písmene „J“, jež odkazuje na příjmení vlastníka pivovaru. Průměrnému spotřebiteli tvar základu obrazového prvku připomene tvar erbu, tedy útvaru, který se nachází i ve stěžovatelově označení. Jak upozornil již předseda žalovaného, průměrný spotřebitel není seznámen s pravidly tvorby heraldických štítů a nemusí mu být zřejmé, že se v případě ochranné známky OZNŘ o heraldický štít fakticky nejedná. Ke slovnímu prvku „JADRNÍČEK“ lze přisvědčit žalovanému, že ačkoliv mívá fantazijní prvek v zásadě vyšší rozlišovací způsobilost než prvek popisný, v projednávaném případě kvůli svému umístění a velikosti není schopen upoutat pozornost průměrného spotřebitele v takové míře jako slovní prvek „Náměšťské pivo“. Nejvyšší správní soud se proto ztotožňuje se závěrem žalovaného, že celkový vjem obrazového prvku ochranné známky OZNŘ se po vizuální stránce velmi podobá označení stěžovatele.

[33] K fonetické podobnosti NSS uvádí, že první, co průměrný spotřebitel u obou kolidujících označení vysloví, bude slovní prvek „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“/„Náměšťské pivo“. Není sporné, že tyto prvky spotřebitel vysloví u obou označení shodným způsobem. Další slovní prvek „JADRNÍČEK“ průměrný spotřebitel vysloví méně často a slovní prvky „2014“, „pivovar“ nebo „Náměšť na Hané“ vysloví jen málokdy. Spotřebitel si zřejmě nebude pomoci prvků

„2014“, „pivovar“ nebo „Náměšť na Hané“ objednávat daný alkoholický nápoj či tyto prvky používat pro jeho identifikaci. Proto i v případě fonetického posouzení lze dojít k závěru, že jsou si kolidující označení podobná.

[34] Co se týče sémantického posouzení kolidujících označení, obě svým slovním prvkem i znakem městyse Náměšť na Hané, který je součástí grafického prvku, odkazují na shodný alkoholický nápoj z daného městyse. To, že nápis „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“ je u napadeného označení napsán patkovým fontem, zatímco nápis „Náměšťské pivo“ u ochranné známky OZNŘ je napsán fontem dle stěžovatele modernějšího rázu, a ve stěžovatelově označení se nacházejí chmelové šišky, obilné klasy, zatímco ochranná známka OZNŘ odkazuje na rok 2014, nemůže založit pro průměrného spotřebitele tvrzený zřejmý významový rozdíl mezi kolidujícími označeními, jelikož dle judikatury SDEU se průměrný spotřebitel detaily ochranné známky obvykle nezabývá (srov. např. rozsudek SDEU ze dne 22. 6. 1999, ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*). I v rámci sémantického porovnání je proto třeba dojít k závěru o podobnosti kolidujících označení.

c) Relevantní spotřebitelská veřejnost

[35] Dle stěžovatele se v případě slovního prvku „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“/„Náměšťské pivo“ jedná o pouhý místopisný údaj a výrobek. Těž nesouhlasí s tím, že by průměrnému spotřebiteli bylo jedno, jakou značku piva si kupuje. Jak vysvětlil již předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí, i prvek s nízkou či dokonce nulovou rozlišovací způsobilostí může být dominantní, pokud přednostně upoutá pozornost průměrného spotřebitele. Průměrný spotřebitel má jen zřídka možnost přímého srovnání mezi přihlašovaným označením a namítanou ochrannou známkou a musí svůj úsudek odvozovat od nedokonalé představy o ochranné známce, kterou si uchoval ve své paměti (viz rozsudek SDEU ze dne 20. 3. 2003, ve věci C-291/00, *LTJ Diffusion*). Dle judikatury SDEU jsou spotřebitelé alkoholických nápojů zvyklí je označovat a rozeznávat podle slovního prvku, který slouží k jejich identifikaci, zvláště v barech nebo restauracích, ve kterých je objednávají ústně po zhlédnutí jejich názvu na lístku (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 23. 11. 2010, ve věci T-35/08, *Codorniu Napa, Inc.*, nebo ze dne 20. 1. 2021, ve věci T-811/19, *Enoport*). V projednávaném případě je tedy třeba zvláštní význam přiznat fonetické podobnosti mezi dotčenými označeními. Žalovaný ani městský soud netvrdili, že průměrnému českému spotřebiteli piva je v zásadě jedno, jakou značku piva si kupuje či pije. Dospěli však k závěru, že u části relevantní spotřebitelské veřejnosti, pro kterou je pivo běžným spotřebním zbožím, existuje z důvodu podobnosti kolidujících označení pravděpodobnost záměny označení stěžovatele s ochrannou známkou OZNŘ. Dle rozsudku Tribunálu ze dne 26. 6. 2018, ve věci T-556/17, *Staropilsen*, bodu 26, je pivo každodenním spotřebním zbožím, které je běžně široce distribuované od potravinářské části obchodních domů po bary a kavárny, a není tak možné předpokládat, že průměrný spotřebitel piva projevuje vysokou pozornost ohledně rozlišení tohoto zboží. Tento závěr je dle NSS použitelný i v projednávaném případě.

[36] Stěžovatel dále uvádí, že slovní spojení „Náměšťské pivo“ nemůže u spotřebitele zanechat paměťovou stopu, jelikož dané označení není příznačné pro OZNŘ, ani pro něho, neboť ho může používat jakýkoliv pivovarník v regionu. Již předseda žalovaného na stranách 12 - 13 napadeného rozhodnutí vysvětlil, že je třeba rozlišovat *distinktivnost* (rozlišovací způsobilost) prvků a jejich dominanci. To, že slovní prvek má nízkou či dokonce nulovou rozlišovací způsobilost, a nemůže tak být příznačný pro jednu konkrétní osobu, neznamená, že nemůže být znakem dominantním, tedy znakem, který přednostně upoutá pozornost průměrného spotřebitele. Jak již bylo řečeno výše, ačkoliv má slovní prvek „NÁMĚŠŤSKÉ PIVO“/„Náměšťské pivo“ nízkou rozlišovací způsobilost, v projednávaném případě je třeba jej považovat za dominantní prvek, jelikož v průměrném spotřebiteli zanechá nejvýraznější paměťovou stopu.

pokračování

d) Rozpor s rozhodovací praxí žalovaného a další námitky

[37] Dle stěžovatele žalovaný postupoval v rozporu se svou rozhodovací praxí. Nejvyšší správní soud připomíná, že žalovaný je povinen každý případ přezkoumat individuálně, jelikož posuzování podobnosti ochranných známek představuje odbornou činnost, jejíž výsledek je zpravidla odvislý jednak od posouzení celkového vyznění zapisovaných označení, jednak také od posouzení jejich jednotlivých detailů (srov. městským soudem citovaný rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 10 As 100/2014 - 120). Uvedené sice neznamená, že by žalovaný v řízení o ochranných známkách nemohl v určitých aspektech vytvořit ustálenou správní praxi, tato se však vzhledem ke skutkové odlišnosti jednotlivých případů zpravidla nemůže dotýkat otázek posuzování konkrétních napadených ochranných známek, nýbrž dopadá na ustálené postupy, jež k výslednému posouzení vedou. I za této situace však musí soud, je-li v soudním řízení porušení dosavadní správní praxe namítáno, zkoumat, zda případy, jež měly určitou správní praxi založit, jsou podobné posuzované věci z hlediska pravidla založeného správní praxí. Městský soud se s námitkou, že se žalovaný nevypořádal se svou odlišnou praxí, zabýval v bodě 150 napadeného rozsudku. Uvedl, že se sice předseda žalovaného s namítanými rozhodnutími vypořádal pouze v rámci stručné poznámky, že ačkoliv rozhodnutí vykazují jisté dílčí podobnosti, postupoval místo nich v souladu s jiným svým rozhodnutím, a to rozhodnutím ve věci sp. zn. O-523363, tedy rozhodnutím, které se týkalo stěžovatelovy přihlášky kombinovaného označení „NÁMEŠŤSKÝ PIVOVAR“. Městský soud uvedl, že namítaná rozhodnutí měla podpořit stěžovatelovu námitku ohledně dominance a inherentního rozlišování prvků kolidujících označení, nicméně s těmito námitkami se vypořádal předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí. Nejvyšší správní soud s tímto závěrem souhlasí. Předseda žalovaného vysvětlil, v čem je rozdíl mezi dominantí prvků označení a jejich rozlišovací způsobilostí. Těž řádně a srozumitelně vysvětlil, z jakých důvodů posoudil kolidující označení jako podobná, přičemž pro posouzení kolidujících označení využil standardní postupy. Jeho rozhodnutí tedy nelze považovat za bezdůvodné odchylení se od ustálené rozhodovací praxe.

[38] Stěžovatel dále namítá nesprávné vypořádání se s jím namítanou judikaturou. Co se týče rozsudku rozšířeného senátu č. j. 2 As 96/2015 - 59, městský soud v bodě 147 vysvětlil, v čem spatřuje jeho odlišnost od projednávaného případu. V nyní projednávaném případě nešlo pouze o shodu některých prvků kolidujících označení, ale i o shodu v celkovém motivu, který nevyvolává odlišný vjem. S tímto závěrem se NSS ztotožňuje. Rozšířený senát v bodě 70 uvedeného rozsudku konstatoval: „*Existence nebezpečí záměny proto nemohla být v dané věci dovozována ze shody (fonetické a významové), byť prvního, ale nedistinktivního slovního prvku ‚babiččiny‘, ale ze zjištění, zda označení má jiný dominantní a dostatečně distinktivní odlišující prvek, či nikoli, a zda takový prvek vyvolává shodný nebo velmi podobný celkový vjem.*“ Kolidující označení jiný dominantní prvek neobsahují a kromě shodného dominantního slovního prvku obě vyobrazují útvar připomínající erb, který obsahuje znak městyse Náměšť na Hané. Přihlašované označení tak vyvolává podobný celkový vjem jako ochranná známka OZNR. Jak bylo uvedeno výše, doprovodné prvky nacházející se na kolidujících označeních nejsou způsobilé založit jejich odlišnost. K rozsudku městského soudu č. j. 9 A 259/2014 - 86 je třeba uvést, že městský soud je povinen každé označení posoudit individuálně, a proto po něm není možné žádat, aby byl vázán svým dřívějším rozhodnutím o odlišném označení, pokud svůj závěr dostatečně zdůvodní. To v projednávaném případě učinil.

[39] Rozsudek NSS č. j. 5 Afs 65/2013 - 79 na projednávaný případ nedopadá, jelikož v tehdejší případě se městský soud odmítl zabývat judikaturou SDEU s tím, že se dané věci netýká, a odkázal v obecné rovině na rozhodnutí tehdejšího žalovaného, které však neobsahovalo relevantní argumentaci. V nyní projednávaném případě městský soud napadené rozhodnutí řádně přezkoumal a odkázal na odlišnou judikaturu SDEU, ze které vyvodil závěry

o podobnosti kolidujících označení. K jednomu ze dvou rozhodnutí SDEU, na která stěžovatel odkazoval v žalobě, konkrétně rozhodnutí ve věci C-334/05, se navíc vyjádřil v bodě 101 napadeného rozsudku tak, že s ohledem na zde vyslovené závěry nemůže nižší rozlišovací způsobilost prvku vést k závěru o absenci vizuální podobnosti kolidujících označení. S tímto závěrem se NSS ztotožňuje. Ohledně druhého rozsudku SDEU ve věci T-490/08, NSS konstatuje, že dle ustálené judikatury není nedostatkem odůvodnění, pokud soud bezesbytku nevyporádá všechny argumenty účastníka, jestliže současně přehledně vyloží, o které důvody své rozhodnutí opírá (srov. bod 27 rozsudku NSS ze dne 18. 3. 2021, č. j. 1 Afs 289/2019 - 41, č. 4193/2021 Sb. NSS). Stěžovatel spatřoval podobnost projednávaného případu s věcí T-490/08 ve vymezení relevantní spotřebitelské veřejnosti. V tehdejší věci považoval Tribunál za relevantní spotřebitelskou veřejnost zejména odborníky, makléře a jiné osoby působící na kapitálovém trhu, tj. veřejnost dobře informovanou a velmi pozornou. V projednávaném případě však nezanedbatelnou část relevantní spotřebitelské veřejnosti tvoří i její laická část, od které nelze očekávat informovanost a pozornost jako od osob uvedených v rozsudku ve věci T-490/08.

[40] K námitce, že se žalovaný neřídil metodikou EUIPO při posuzování pravděpodobnosti záměny kolidujících označení, NSS konstatuje, že stěžovatel neuvádí, v čem přesně měl v napadeném rozhodnutí postupovat v rozporu s touto metodikou. Nemůže se tak vyjádřit k otázce, zdali je s ní napadené rozhodnutí v souladu či nikoliv.

[41] Stěžovatel namítá, že městský soud neprovedl jím navrhované důkazy k posouzení pravděpodobnosti záměny kolidujících označení. Městský soud jeho důkazní návrhy neprovedl, jelikož je neshledal relevantními. K důkazu výstupu z *facebookové* stránky Náměšťské pivnice již žalovaný správně vysvětlil, že průměrný spotřebitel je schopen odlišit název této pivnice od názvu piv a jejich výrobců. K důkazu prostřednictvím mapy minipivovarů městský soud konstatoval, že tento důkaz není nutné provést, jelikož žalovaný provedl dostatečnou úvahu ohledně průměrného spotřebitele. Nejvyšší správní soud se s touto úvahou ztotožnil, jak již uvedl v části věnující se relevantní spotřebitelské veřejnosti. Existence velkého množství pivovarů nemůže bez dalšího tento závěr zpochybnit.

[42] K námitce, že OZNR neměla v době podání přihlášky namítané ochranné známky souhlas s užitím znaku obce a že si potřebný souhlas obstarala až po několika měsících, NSS shodně s městským soudem uvádí, že tato skutečnost není v daném případě podstatná. V projednávaném případě je přezkoumáván důvod relativní nezpůsobilosti označení stěžovatele dle § 7 odst. 1 zákona o ochranných známkách, nikoliv správnost zápisu ochranné známky OZNR do rejstříku ochranných známek. Daná ochranná známka již byla v rejstříku zapsána a tento zápis nebyl napaden v jiném řízení. Proto není při posuzování možné shodnosti či podobnosti kolidujících označení ignorovat některý z prvků ochranné známky OZNR, jak navrhuje stěžovatel.

IV. Závěr a náklady řízení

[43] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek městského soudu není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto NSS kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[44] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Neúspěšný stěžovatel proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému NSS náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

pokračování

[45] Osoba zúčastněná na řízení má dle § 60 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však nebyly osobě zúčastněné na řízení uloženy žádné povinnosti, a proto NSS rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2021

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu